

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Deutsche Telekom AG

Pârâtă: Bundesrepublik Deutschland

Celelalte părți în proces: GoYellow GmbH, Telix AG

Întrebările preliminare

1. Articolul 25 alineatul (2) din Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (directiva privind serviciul universal) ⁽¹⁾ trebuie să fie interpretat în sensul că statele membre au dreptul să impună întreprinderilor care atribuie abonaților numere de telefon să pună la dispoziție date privitoare la abonați cărora întreprinderea în cauză nu le-a atribuit ea însăși numere de telefon în vederea furnizării de servicii de informații telefonice accesibile publicului și a unei liste de abonați, în măsura în care întreprinderea respectivă deține aceste date?

2. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea precedentă:

Articolul 12 din Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) ⁽²⁾ trebuie să fie interpretat în sensul că impunerea obligației menționate mai sus de către legiuitorul național este condiționată de faptul ca celălalt furnizor de servicii de telefonie sau abonații săi să consimtă la transmiterea datelor sau, cel puțin, să nu se opună acestei transmiteri?

⁽¹⁾ JO L 108, p. 51, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 213.

⁽²⁾ JO L 201, p. 37, Ediție specială, 13/vol. 36, p. 63.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Varhoven Administrativen Sad la 23 decembrie 2009 — „Aurubis Bulgaria” AD/Nachalnik na Mitnitza — Sofia

(Cauza C-546/09)

(2010/C 80/16)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Varhoven Administrativen Sad

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: „Aurubis Bulgaria” AD

Pârât: Nachalnik na Mitnitza — Sofia

Întrebările preliminare

1. Articolul 232 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar ⁽¹⁾ trebuie interpretat de instanțele naționale în sensul că autoritățile vamale nu pot impune dobânzi moratorii cu privire la datoriiile vamale suplimentare decât pentru perioada care urmează înscrierii în evidența contabilă, comunicării către debitor și expirării termenului stabilit de autoritatea vamală — conform articolului 222 alineatul (1) litera (a) din regulamentul menționat — pentru plata datoriiilor vamale suplimentare?

2. În lipsa unor dispoziții relevante în Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului nr. 2913/92 ⁽²⁾, articolul 214 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar trebuie interpretat în sensul că autoritățile naționale nu pot aplica dobânzi compensatorii pentru perioada cuprinsă între data declarației vamale inițiale și data înscrierii ulterioare în evidența contabilă?

3. Dispozițiile Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar și ale Regulamentului nr. 2454/93 din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului nr. 2913/92 trebuie interpretate în sensul că atunci când nu există dispoziții legale naționale care să prevadă în mod expres o majorare a drepturilor vamale sau o altă sancțiune națională echivalentă cu suma care ar fi fost percepută cu titlu de dobânzi moratorii între data apariției datoriei fiscale și data înscrierii sale ulterioare în evidența contabilă, dreptul comunitar nu permite instanțelor naționale să aplice o astfel de majorare sau să impună o astfel de sancțiune?

⁽¹⁾ JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58.

⁽²⁾ JO L 253, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 7, p. 3.